

Een geestelijke opwekking voor (te) timide ambtsdragers (2 Timotheüs 1:6-7)

U kent Timotheüs. *Mijn zoon*, noemt Paulus hem. Hij is Paulus' opvolger te Efeze en ervaart zijn ambt als loodzwaar. Waarom? Hij ontmoet veel weerstand tegen het Evangelie en is daarbij wat verlegen, angstig. Paulus bemoedigt hem. Maakt hij hem assertiever? Nee, hij werpt hem terug op Góds werk in zijn familie én op de gave van de Geest Die hij ontvangen heeft. Die gáve moet hij opnieuw aanwakken. Waarom? Wat zegt Paulus?

Een Geest van kracht en liefde

De Geest is totaal anders dan wij, Timotheüs. Hij maakt niet angstig. *Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid* (Lev. 26:36: *lafhartig in de strijd*), maar van kracht. De Geest geeft ons kracht. Met die kracht schiep én onderhoudt God Zijn wereld.

Paulus spreekt vaak over de krácht van Christus' opstanding. De apostel is door een 'doorn in zijn vlees', een engel van satan, uiterst zwak gemaakt. Paulus wilde dat aanvankelijk niet. Maar Jezus leerde hem: *Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht*. Paulus ontdekte dit geheim: *Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone*'.

Ziet u? Paulus richt Timotheüs op Gods werk: *Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht*. Van góddelijke kracht. Is die kracht ook ons genoeg? Dan wil je geen 'machochristen' worden, die het kán, maar een kruisdrager.

Hoe typeert Paulus deze kracht van de Heilige Geest? Als de kracht van een Geest van liefde. Gods liefde drijft de angst voor God en mensen uit. Daarom vleit deze liefde niemand, noch walst ze over mensen heen. Omdat deze liefde dient. Vergeet dat nooit: deze Geest van liefde werkt zelfverloochening en leert dienen. Niet als 'een zielig sloofje' of 'uitslover', maar koninklijk vrij(willig). Dat leert Jezus ons: *De meeste onder u zal aller dienaar zijn. Ik ben in het midden van u als Éen, Die dient*. Bedacht op de opbouw van Gods gemeente, op de groei naar Christus toe. Zo wil de Geest ons aan Christus gelijkvormig maken.

Een Geest van bezonnenheid

Gods Geest heeft ons tenslotte ook bezonnenheid gegeven. Dat is: zelftucht. Die Geest geeft dus dat wij voorzichtig, rijp en weldoordacht oordelen. Hij bekwaamt ons vanuit Christus' liefde weloverwogen met onszelf én met anderen om te gaan. De Geest zegt nooit bij moeilijkheden: 'Tanden op elkaar.' Hij werkt geen stoïcijnse berusting in ons lot of zelfoverschatting. Maar Hij geeft ons gevoel voor maat, de ménselijke maat. Een filosoof schrijft: Onze tijd kent geen maat. Het gaat om een mateloos bevredigen van onze eigen begeerten. Of men streeft naar geluk door eindeloze zelfreflectie, op zoek naar het oneindige (vergoddelijkte) zelf. De mens zonder God beschouwt zichzelf als een god die alles weet en maakbaar acht. Óf handelt als dier, dat uitsluitend zijn impulsen volgt.

Maar door de Geest van bezonnenheid laten we God God en leren ons gedragen als 'mens van God'. Diep afhankelijk, nuchter en wijs. Als Jezus: onder de tucht van Gods Woord.

We bidden: 'Heere, maak ons nederig. Geef ons Úw wijsheid en leer ons geestelijk, evenwichtig oordelen.

Wie bezonnen is, kent zelfdiscipline en godvrezendheid. Hij taxeert tegenstanders van het Evangelie als nietige mensen. Maar tegelijk hoedt hij zich voor zelfoverschatting en kruisigt die.

Die Geest zal Timotheüs (en Paulus!) bezonnenheid geven. Let erop: enerzijds blijven zij diep afhankelijk, soms bang en uiterst kwetsbaar, wanneer zij hun hart uitstorten voor God. Anderzijds vormt de Geest hen tot Gods trouwe dienaren. Standvastig in geloof, onwankelbaar in hun hoop op God, altijd overvloedig in het werk van de Heere!

Ook Petrus ontving die Geest van bezonnenheid. Hij zegt bezonnen tegen Gods lijdende gemeente: *Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade*.

Geliefde gemeente, blus deze Geest niet uit. Bid aanhoudend voor ambtsdragers en gemeente de hun gegeven genadegave aan te wakken. Zo wil God Zijn gemeente bouwen, opdat ze groeit naar Christus toe en niet definitief afvalt. Paulus kent slechts één medicijn voor timide ambtsdragers met mensenvrees: Gods Geest van kracht, liefde en bezonnenheid, Die Hij ons heeft gegeven.

Ds. P.H. van Trignt